

KANCELÁŘ VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

602 00 Brno, Údolní 39
Telefon: 542 542 111
Fax: 542 542 112
E-mail: podatelna@ochrance.cz

V Brně dne 10.6.2013
Č. j.: PDCJ 1547/2013

Do vlastních rukou

Vážený pan
R. S.

ROZHODNUTÍ

Vedoucí Kanceláře veřejného ochránce práv jako nadřízený orgán ve smyslu § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), rozhodl o odvolání pana R. S., proti rozhodnutí vedoucího odboru právního Kanceláře veřejného ochránce práv čj. PDCJ 1406/2013 ze dne 27. května 2013, kterým byla odmítnuta žádost o informace podaná žadatelem dne 13. května 2013 v souladu s ustanovením § 16 a ust. § 20 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s ustanovením § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb. – správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) **takto:**

V souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu **se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Dne 13. května 2013 se na Kancelář veřejného ochránce práv obrátil pan R. S. s žádostí o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. Žadatel žádá o podání informace na položené otázky, a to, zda „*může úřední osoba požadovat po občanovi ČR, který je účastníkem správního řízení, něco, co nemá oporu v žádném z platných zákonů ČR (včetně Ústavy ČR a Listiny základních práv a svobod), ani v dané věci neexistuje žádná platná judikatura kteréhokoliv soudu v ČR a to především*

Ústavního soudu ČR, Nejvyššího správního soudu ČR a Nejvyššího soudu ČR. A dále, zda může být občan ČR jakkoliv postihován, pokud odmítne splnit požadavek úřední osoby, který nemá oporu v žádném z platných zákonů ČR a ani nemá oporu v žádné judikatuře kteréhokoliv soudu v ČR.“

I když na položené otázky lze odpovědět jediné záporně, myšleno tak, že úřední osoba nemůže požadovat po účastníkovi řízení něco, co neukládá právo a nemůže ani občana za nesplnění takto protiprávně uložené povinnosti sankcionovat, neboť v opačném případě by se jednalo o porušení zásady zákonnosti, resp. právnosti výkonu veřejné správy, což také bylo žadateli v rozhodnutí o jeho žádosti vedoucí odboru právního sděleno, nelze odhlédnout od skutečnosti, že žadatel nežádá o informace ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím, ale domáhá se názoru povinného subjektu na určitou záležitost, který má povinný subjekt zaujmout. Podle rozsudků Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 28/2010-86 ze dne 17. 6. 2010 a č.j. 1 As 107/2011-70 ze dne 19. 10. 2011 se žádosti tohoto druhu odmítají s odkazem na § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím. S tímto odůvodněním byla žádost rozhodnutím ze dne 27. května 2013 v souladu s ust. § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím odmítnuta.

Proti rozhodnutí podal žadatel dne 5. června 2013 včasné odvolání. V odvolání zejm. namítá, že Kancelář veřejného ochránce práv si mylně vysvětlila položené otázky tak, že se žadatel domáhá názoru povinného subjektu na určitou záležitost, kterou má povinný subjekt zaujmout. Žadatel uvádí, že se nejedná o vyslovení názoru na určitou záležitost, ale o postavení Veřejného ochránce práv k Ústavě a Listině základních práv a svobod. Nejedná se o novou informaci. Dotazy, které žadatel vznesl, se žadatel pokusil uvést do modelové situace. Při zamítnutí odpovědi na otázky žadatele se podle žadatele snaží Veřejný ochránce práv zprostit své povinnosti veřejného ochránce práv a svého poslání vyplývajícího z této funkce. Rozhodnutí NSS, o něž se odmítavé rozhodnutí o žádosti opírá, považuje žadatel za neopodstatněná, nesouvisející s položenými otázkami.

Se zřetelem k samotné (jazykové) formulaci posuzované žádosti je zřejmé, že žádost není žádostí o informace ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím, nýbrž žádostí o poskytnutí odpovědi na kladené otázky, přičemž obsahem takové odpovědi by bylo sdělení právního názoru veřejného ochránce práv. Lze proto setrvat na posouzení vedoucí odboru právního, že žadatel se domáhal názoru povinného subjektu, nikoliv poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Podmínky pro odmítnutí žádosti byly tedy podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím splněny. Odkazy na rozsudky NSS jsou relevantními, protože se v nich odráží právní názor soudu, jak má být postupováno právě v případech, kdy žádost o informace není žádostí o informace, ale o právní názor povinného subjektu, tak jako v posuzovaném případě. Nadto nelze pominout, že fakticky žadateli byly jeho otázky v rámci odůvodnění odmítavého rozhodnutí vedoucí odboru právního zodpovězeny, a to se stejnou mírou obecnosti, jak otázky formuloval sám žadatel.

Z odvolání není zřejmé, jakou modelovou situaci má žadatel na mysli. Lze se však domnívat, že podaná žádost o informace je pouze projevem snahy žadatele o nové posouzení podnětu žadatele evidovaného Kancelářem veřejného ochránce práv pod

sp. zn. 3839/2011/VOP/VBG veřejným ochráncem práv. K tomuto ale žádost o informace a postup upravený zákonem o svobodném přístupu sloužit nemůže. Je nutné rozlišit situaci, kdy veřejný ochránce práv vykonává svou činnost dle zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů a zabývá se jednotlivými podněty osob, od situace, kdy veřejný ochránce práv vystupuje jako povinný subjekt podle zákona o svobodném přístupu k informacím a informuje o své činnosti.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí se v souladu s ust. § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat správního žalobu podle ustanovení § 65 a násl. zákona č. 152/2002 Sb., soudní řád správním, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu je nutné podat u Krajského soudu v Brně do 2 měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

JUDr. Pavel Pořízek
vedoucí Kanceláře veřejného ochránce práv